04/12/2023

π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος: Μία γυναίκα, ένας μοναχός και ένας ιεράρχης, που εμπνεύστηκαν από τον Γολγοθά και τον Τάφο του Κυρίου

/ Ενορίες

- **Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς**

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Κυριακή 3 Δεκεμβρίου (Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος, Ιωάννου οσίου του Δαμασκηνού, Σεραφείμ Φαναρίου ιερομάρτυρος) στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, κατά τη διάρκεια της οποίας προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Αρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Χρυσόπουλος, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν

δράσει».

Η Εκκλησία σήμερα, είπε στο κήρυγμα του ο π. Χρυσόστομος, διαβάζει συναξάρια τριών αγίων που καταρρίπτουν τα κοινωνικά στεγανά και τις κοσμικές περιχαρακώσεις. Και αποδεικνύει ότι όλοι οι χριστιανοί έχουμε δικαίωμα στην αγιότητα, στο θαύμα και την δικαίωση.

«Αυτή είναι η όντως ισότητα, ισονομία και ισοπολιτεία, αξίες που δεν έχουν απλώς μία θεωρητική θέση στη ζωή και τον λόγο της Εκκλησίας, αλλά είναι έμπρακτη. Και έρχεται σε εμάς ως κληρονομιά, ως δωρεά και ως παραχώρηση, αλλά και ως αποτέλεσμα άσκησης και αγώνα, αποφασιστικότητας και ομολογίας.»

Η Εκκλησία τιμά μία γυναίκα, την Μικρασιάτισσα αγία Βαρβάρα που έζησε τον 3ο αιώνα και έφυγε από το ξίφος του ίδιου του πατέρα της. Ταυτόχρονα, εορτάζει έναν μοναχό που χειροτονήθηκε και Πρεσβύτερος, τον Ιωάννη τον Δαμασκηνό, που έζησε μεταξύ 7ου και 8ου αιώνα και ήταν υμνογράφος. Και τέλος, τιμά τον άγιο Σεραφείμ το νεομάρτυρα, που έζησε τον 16ο αιώνα στα μαύρα χρόνια της σκλαβιάς, έγινε Επίσκοπος Φαναρίου και Νεοχωρίου και μαρτύρησε με αποκεφαλισμό.

Τιμά λοιπόν, συνέχισε ο π. Χρυσόστομος, μία γυναίκα, έναν μοναχό και έναν ιεράρχη, που έζησαν σε διαφορετικούς χρόνους και τόπους, αλλά έδωσαν την ίδια ομολογία και εμπνεύστηκαν από ένα τόπο, τον Γολγοθά και τον Τάφο του Κυρίου. Κι έτσι έζησαν μέσα στην σταυροαναστάσιμη Εκκλησία Του και μας διδάσκουν, όχι με λόγια αλλά με έργα.

Μιλώντας ιδιαίτερα για τον άγιο Σεραφείμ, υπογράμμισε ότι οι νεομάρτυρες έπαιξαν σημαντικό ρόλο στη ζωή της Εκκλησίας και όχι απλώς πλούτισαν το αγιολόγιο της, αλλά μας έδωσαν παράδειγμα από το οποίο μπορούμε να αντλήσουμε πολλά διδάγματα.

«Ο λαός που είναι ριζωμένος και στερεωμένος στην πέτρα της πίστης και της ιστορίας του, δεν σβήνει και δεν κλονίζεται ποτέ, όποιες κι αν είναι οι αποτυχίες και οι περιπέτειες του. Στέκει ορθός και ζωντανός και δεν μπορεί να τον αφανίσει κανενός είδους πολύχρονη δουλεία.»

Μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς, βρέθηκαν μοναστήρια για να φιλοξενήσουν τους επαναστάτες και πρωτεργάτες του αγώνα ενάντια στον δυνάστη. Εκεί άναψε ο σπινθήρας του αγώνα που έγινε φωτιά. Στους ευλογημένους αυτούς χώρους φιλοξενήθηκαν τα κρυφά σχολειά, για να διασωθεί από τους μοναχούς η ελληνική γλώσσα.

Καθώς τέλειωσε νικηφόρος ο αγώνας, άφησε πίσω του την χορεία των νεομαρτύρων, τους κάθε λογής ανθρώπους που αντιστάθηκαν στον δυνάστη, ομολογώντας θαρραλέα την πίστη τους και φτάνοντας μέχρι τον θάνατο. Και το αίμα τους πότισε κάθε σπιθαμή της ελληνικής γης.

Οι αγιασμένες αυτές υπάρξεις αντλούσαν κουράγιο από τον Σταυρό και το μαρτύριο του Κυρίου μας. Αποδεσμεύτηκαν πρώτα από τα δεσμά της παραίτησης και της συνήθειας, και ύστερα αγωνίστηκαν σθεναρά κατά της υποταγής, εθνικής

και θρησκευτικής. Δεν υπολόγισαν τον πόνο γιατί ήταν απερίγραπτη η πίστη τους.

Και ολοκληρώνοντας ο π. Χρυσόστομος το κήρυγμα του είπε:

«Ο νεομάρτυρας άγιος Σεραφείμ, όπως και οι άλλοι εορταζόμενοι άγιοι, διένυσαν επίγεια πορεία ευθύνης και καθήκοντος έναντι του Θεού και για το ποίμνιο τους. Έγραψαν την ιστορία με το αίμα τους για την ψυχοσωματική ελευθερία, τότε, και για εμάς σήμερα ως παράδειγμα.»